

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ringer med anmodning om forlængelse af garantiordningen for perioden 1. oktober 1970 til 31. september 1975 og om en forhøjelse af garantibeløbene.

SAS' driftsresultater i indeværende garantiperiode har været følgende:

1965-66	64,8 mill. sv. kr.
1966-67	84,0 mill. sv. kr.
1967-68	86,1 mill. sv. kr.
1968-69	83,3 mill. sv. kr.

Den nedgangstendens, som driftsresultatet fra foregående driftsår udviser, synes fortsat i de første måneder af indeværende driftsår, væsentligst på grund af generelle omkostningsstigninger og mindre stigning i trafikindtægterne end budgetteret. Konsortiet søger gennem forskellige foranstaltninger at vende tendensen. Imidlertid gør, som også anført i bemærkningerne til lovforslaget, de almene forhold, som har ligget til grund for de tidligere garantioverenskomster, sig stadig gældende, hvortil kommer, at vilkårene i nogle af SAS' ældre amerikanske lån, der først vil være fuldt tilbagebetalt af konsortiet i 1974, klart forudsætter, at garantier af den omhandlede art opretholdes i lånenes løbetid. På denne baggrund har såvel jeg som mine kolleger i Norge og Sverige fundet det rimeligt at foreslå overenskomsten forlænget og med garantibeløb, som reelt består i en fordobling af de nugældende beløb, idet dog garantibeløbet i Danmark forhøjes fra højst 6,75 mill. kr. årlig til højst 14,5 mill. kr. årlig. Herved er der taget hensyn til den danske kronens devaluering.

Hermed tillader jeg mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Anker Jørgensen): Hermed har jeg den ære for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af foranstaltninger, der kan afhjælpe de økonomiske og sociale problemer, der er opstået som følge af regeringens økonomiske politik.

For at understrege socialdemokratiets opfattelse af regeringens økonomiske politik har vi fremsat nærværende forslag til folketingsbeslutning med det sigte at gennemføre

en række ændringer i skatteudskrivningen og ændringer af visse love med socialt indhold. Baggrunden herfor er de forslag og synspunkter, som den socialdemokratiske folketingsgruppe tidligere har fremført i folketinget, og som sidst blev fremført ved den forespørgselsdebat, der fandt sted den 29. januar 1970.

Socialdemokratiets forslag på det skattemæssige område går ud på, at lønmodtagerfradraget forhøjes med 1.000 kr., eller at der gives kompensation af samme værdi. Vi har under det i forbindelse med forespørgselsdebatten stedfundne udvalgsarbejde givet udtryk for, at vi gerne ville forhandle om gennemførelse af skatteletelsen i form af et lønmodtagertilskud, såfremt dette måtte være administrativt lettere.

På det sociale område foreslår socialdemokratiet, at folke- og invalidepensionister får mulighed for at have indkomster af en vis størrelse ud over deres pension, uden at det får urimelige skattemæssige virkninger. Vi foreslår desuden, at der ydes tillæg til pensionisterne, således at bl. a. de, der bor i kommuner med en forholdsvis høj skatteprocent, ikke bliver ramt urimelig hårdt.

Børnetilskuddet foreslår vi forhøjet med 200 kr. pr. barn. Det vil være til forholdsvis størst fordel for de lave indkomstgrupper.

De familier, der har flere børn, vil ofte også være dem, hvis levestandard er mest truet.

Socialdemokratiet sigter i sociallovgivningen imod princippet om en egentlig erstatning for tabt arbejdsfortjeneste og har derfor særlig lagt vægt på kravet om, at dagpengene ved arbejdsløshed sættes op og den nugældende 80 pct. grænse ændres til 90 pct. som maksimum, beregnet efter den individuelle fortjeneste.

Boligsikringen foreslår vi ført à jour med den pris- og indkomstudvikling, der har fundet sted. Vi mener, at det i virkeligheden var en naturlig forudsætning for denne lovs vedtagelse, at den ikke skulle udsættes for en gradvis udhuling og derved miste den tilsigtede sociale værdi.

I forbindelse med kommunalreformen opnåedes ikke nogen reform af byrdefordelingen. Vi foreslår derfor som et foreløbigt